

[J. S. Foget.]

over for at skulle godkende Regeringens sønderjyske Politik i Stedet for at skulle godkende det, store Dele af Befolkningen ønskede at bibeholde, Udplyndringssystemet imod Landbruget, da vilde det sikkert have knebet meget for Regeringen at faa Stemmer nok til 12 Ministertaburetter.

Sammenligner man de Priser, man faar paa den tyske og paa den danske Side af Grænsen for Landbrugsprodukter, viser det sig, at Priserne gennemsnitligt ligger 2—3 Gange saa højt paa den tyske Side som paa den danske. Jeg kan her nævne, at Smør koster 2,30 Mark, omsat efter en Kurs af 1,80 bliver det 4,10 Kr., hvor man herhjemme har en Pris af godt 2 Kr. Kreaturer koster 40—45 Pfennig pr. Pund, omregnet 1,44 Kr. pr. kg, herhjemme koster det 60 Øre. Korn koster 9—10 Pfennig pr. Pund, omregnet 36 Øre pr. kg, herhjemme ca. 12 Øre. Det er derfor indlysende, at der skal en stærk national Følelse til, for at dette Forhold ikke gør et vist Indtryk, og tager man Forholdet i sin Helhed for Landbruget i de to Lande, ja, da ved vi jo alle, at man i Tyskland søger at underbygge Landbruget mest muligt, mens man herhjemme gør, hvad man kan, for at trykke det ned.

Derfor er det ikke de smaa Gnidninger, vi har været Vidne til mellem Partierne, der foraarsager Tyskhedens Fremgang i Sønderjylland. Dette Forhold har en langt dybere Rod, nemlig i de økonomiske Forhold, og jeg ønsker derfor at gentage det ofte fremhævede, at vil man sikre Danskheden i Sønderjylland, da er det bedste Bolværk en tilfreds Befolkning, og denne kan ikke skabes ved smukke Blomster, smukke Sympatitilkendegivelser, men kun ved at skabe rimelige økonomiske Arbejdsvilkkaar.

For at skabe disse maa Landbruget i Sønderjylland have en virkelig Gældsnedskrivning, kun herved kan man opfylde de sønderjyske Krav. En saadan kunde for længst være gennemført. Kreditforeningsdirektør Orla Buhl har for 3 Aar siden fremsat et rimeligt Forslag desangaaende, et Forslag, hvoraf Regeringspartierne jo netop udnyttede en Del i det Forslag, som de udsendte netop til Valgkampen. Naar det derfor nu kan konstateres, at der intet er gennemført, kan det samtidig konstateres, at det ikke er Mangel paa Evne, thi hele den danske Befolkning har afgjort Vilje til at hjælpe Sønderjyderne, men Grunden kan kun tilskrives Regeringens Mangel paa Vilje til virkelig at løse det sønderjyske Spørgsmaal.

En Rentelettelse vil ogsaa være nød-

vendig, men hvor effektivt denne skal gennemføres, vil ganske afhænge af, hvilke Priser Regeringen vil diktere Landbruget i den kommende Tid.

Det sønderjyske Spørgsmaal er det en Pligt for Danmark at klare, ikke alene nationalt, men for hele Norden.

Saaledes som man altsaa har forsømt at løse den nationale Opgave i Sønderjylland, saaledes har man gennem det herskende Fordelingsapparat, Valutacentralen, nægtet Landbruget som Eksportør at udnytte sin Eksport til eventuel Import, givet Landbrugsrets Valuta til andre Dele af Befolkningen, som har haft og fortsat aabenbart skal have Lov til uden Grænse at udnytte den af Landbruget ved Underskud fremskaffede Valuta til at opnaa mægtige Fortjenester. Man har gennem dette System opelsket en kunstig Industri. Man har opnaaet det, at man vel i Dag kan sige, at Landbrugseksporten kun udgør ca. 60 pCt. af den samlede Eksport, hvorimod den forhen var 80 pCt. Men den kunstige Industri, man her har udviklet, maa man dog før eller senere afvikle, og hvordan vil det hele saa gaa? Det vil gaa saadan, at selv om vi kommer ind i en Periode, hvor man virkelig kan komme ind under frie Handelsforhold, vil det opstlyttede Apparat, man har skabt, forhindre, at man borteliminerer Valutacentralen, og hvad dermed er skabt.

Saaledes som Sønderjyderne reagerede, reagerede ogsaa de øvrige danske Bønder, men det viste sig, at da Bønderne endelig samlede sig sammen til at gøre en Indsats i Eksistenskampen, da man endelig stod med Magten til at gennemtvinge en virkelig reel Hjælp til Landbruget, i det Øjeblik vedtoges der en Lov, som forbød Landbruget det, som man tillod alle andre Dele af Befolkningen at gennemføre. Her stod Regeringspartierne sammen med Det konservative Parti—eller maaske det ærede Medlem Hr. Christmas Møller var alene, i alle Tilfælde tilsluttede det ærede Medlem sig fuldkommen Regeringspartiernes Fremgangsmaade her, den at forbyde Landbruget at fremskaffe bedre Arbejdsvilkkaar. Det er ganske givet, at paa det Grundlag er det forgæves, naar man fra konservativ Side for Eftertiden søger efter Landbrugerstemmer.

Det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen udtalte forleden Dag, at man skulde gennemføre Loven mod Overarbejde for at forhindre, at Arbejderne selv gennemførte og selv gennemtvang den. Altsaa er det ærede Medlem inde paa den Tanke endnu, at Arbejderne dog har Ret til igennem Magtmidler at fremtvinge rimelige Arbejds-